

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (yhdeksäs jaosto)

26 päivänä lokakuuta 2016*

Muutoksenhaku — Polkumyynti — Täytäntöönpanoasetukset (EU) N:o 1138/2011 ja (EU) N:o 1241/2012 — Tiettyjen Intiasta, Indonesiasta ja Malesiasta peräisin olevien rasva-alkoholien ja niiden seosten tuonti — Asetus (EY) N:o 1225/2009 — 2 artiklan 10 kohdan i alakohta — Oikaisu — Palkkioperusteisen edustajan toimintaa muistuttava toiminta — 2 artiklan 10 kohdan ensimmäinen alakohta — Normaaliarvon ja vientihinnan välinen tasapaino — Hyvän hallinnon periaate

Asiassa C-468/15 P,

jossa on kyse Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 56 artiklaan perustuvasta valituksesta, joka on pantu vireille 3.9.2015,

PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas), kotipaikka Medan (Indonesia), edustajaan D. Luff, avocat,

valittajana,

jossa valittajan vastapuolina ja muina osapuolina ovat:

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehenään J.-P. Hix, avustajanaan N. Tuominen, avocate,

vastaajana ensimmäisessä oikeusasteessa,

Euroopan komissio, asiamiehinään J.-F. Brakeland ja M. França,

Sasol Olefins & Surfactants GmbH, kotipaikka Hampuri (Saksa),

ja

Sasol Germany GmbH, kotipaikka Hampuri,

väliintulijoina ensimmäisessä oikeusasteessa,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (yhdeksäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja E. Juhász sekä tuomarit K. Jürimäe (esittelevä tuomari) ja C. Lycourgos,

julkisasiamies: P. Mengozzi,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

tuomion

- 1 PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) (jäljempänä PTMM) vaatii valituksellaan unionin tuomioistuinta kumoamaan unionin yleisen tuomioistuimen 25.6.2015 antaman tuomion PT Musim Mas v. neuvosto, (T-26/12, ei julkaistu, EU:T:2015:437; jäljempänä valituksenalainen tuomio), jolla unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi PTMM:n kanteen, jossa se oli vaatinut kumoamaan lopullisen polkumyöntitullin käyttöön ottamisesta tietyjen Intiasta, Indonesiasta ja Malesiasta peräisin olevien rasva-alkoholien ja niiden seosten tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta 8.11.2011 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 1138/2011 (EUVL 2011, L 293, s. 1) ja täytäntöönpanoasetuksen N:o 1138/2011 muuttamisesta 11.12.2012 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 1241/2012 (EUVL 2012, L 352, s. 1) (jäljempänä yhdessä riidanalaiset asetukset).

Asiaa koskevat oikeussäännöt

- 2 Asian tosiseikkojen tapahtuma-aikaan voimassa olleet säännökset Euroopan unionin polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden toteuttamisesta sisältyivät polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 30.11.2009 annettuun neuvoston asetukseen (EY) N:o 1225/2009 (EUVL 2009, L 343, s. 51, ja oikaisu EUVL 2010, L 7, s. 22), sellaisena kuin se oli muutettuna 13.6.2012 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 765/2012 (EUVL 2012 L 237, s. 1; jäljempänä perusasetus).
- 3 Perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdassa todettiin seuraavaa:

”Jos vientihintaa ei ole tai jos näyttää siltä, että vientihinta ei ole luotettava, koska viejän ja tuojan tai kolmannen osapuolen välillä on yhtyösuhte tai hyvitysjärjestely, vientihinta voidaan muodostaa sen hinnan perusteella, jolla maahantuodut tuotteet jälleenmyydään ensimmäisen kerran riippumattomalle ostajalle, tai jos tuotteita ei jälleenmyydä riippumattomalle ostajalle tai niitä ei jälleenmyydä samanlaisessa kunnossa, jossa ne olivat tuotaessa, millä tahansa muulla hyväksyttävällä perusteella.

Tällaisissa tapauksissa tehdään oikaisuja tuonnin ja jälleenmyynnin välisten kaikenlaisten kustannusten, myös verojen ja tullien, ja voittomarginaalin huomioon ottamiseksi luotettavan vientihinnan laskemiseksi yhteisön rajalla.

– –”

- 4 Saman asetuksen 2 artiklan 10 kohdassa säädettiin seuraavaa:

”Vientihinnan ja normaaliarvon välillä on tehtävä tasapuolinen vertailu. Vertailu on tehtävä kaupan samassa portaassa ja mahdollisimman samanaikaisten myyntien suhteen ja ottaen asianmukaisesti huomioon muut mahdolliset hintojen vertailuun vaikuttavat erot. Elleivät muodostettu normaaliarvo ja vientihinta ole verrattavissa, kussakin tapauksessa on asianmukaisesti otettava huomioon, oikaisujen muodossa, tapauksen asianhaarat tutkien, hintoihin ja siten niiden vertailukelpoisuuteen vaikuttavat väitetyt ja osoitetut eroavuudet. Oikaisujen toistamista on vältettävä, etenkin silloin, kun kyseessä ovat alennukset, hyvitykset, määrät ja kaupan portaisiin liittyvät erot. Erityisten olosuhteiden täytyessä oikaisuja voidaan tehdä seuraavien tekijöiden mukaisesti:

--

i) Palkkiot Oikaisu tehdään kyseessä olevan viennin osalta maksettujen palkkioiden erojen mukaisesti. Käsitteeseen 'palkkiot' katsotaan sisältyvän tuotteen tai samankaltaisen tuotteen kauppiaan saama voittomarginaali, jos kyseisen kauppiaan toiminta muistuttaa palkkioperusteisen edustajan toimintaa".
--"

Asian tausta ja riidanalaiset asetukset

- 5 PTMM on Indonesiaan sijoittautunut yhtiö, joka tuottaa muun muassa rasva-alkoholeja (jäljempänä kyseinen tuote). Se myy tuotteitaan Euroopan unionissa yhtäältä kahden Singaporeen sijoittautuneen ja siihen etuyhteydessä olevan yhtiön, eli Inter-Continental Oils & Fats Pte Ltd:n (jäljempänä ICOF S), joka on täysin niiden osakkeenomistajien määräysvallassa oleva tytäryhtiö, jotka käyttävät määräysvaltaa myös PTMM:ssä, ja Besdale Trading Pte Ltd:n, ja toisaalta Saksaan sijoittautuneen yhtiön, ICOF Europe GmbH:n, joka on kokonaan ICOF S:n omistuksessa oleva yhtiö, välityksellä.
- 6 Euroopan unionin neuvosto antoi täytäntöönpanoasetuksen N:o 1138/2011 kahden unionin tuottajan, eli Cognis GmbH:n ja Sasol Olefins & Surfactants GmbH:n 30.6.2010 jättämän valituksen ja Euroopan komission suorittaman tutkimuksen jälkeen. Asetuksella otettiin käyttöön lopullinen polkumyyntitulli, jonka suuruus on 45,63 euroa tonnilta, PTMM:n valmistaman kyseisen tuotteen tuonnissa.
- 7 Neuvosto oikaisi tämän lopullisen polkumyyntitullin laskemista varten normaaliarvon ja vientihinnan vertailussa vientihintaa alaspäin ICOF S:n suorittamasta Euroopan unioniin suuntautuvasta myynnistä PTMM:n sille maksamien palkkioiden perusteella perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan mukaisesti. Neuvosto hylkäsi tältä osin täytäntöönpanoasetuksen N:o 1138/2011 johdanto-osan 31 perustelukappaleessa muun muassa PTMM:n väitteen, jonka mukaan kyseinen yhtiö muodosti ICOF S:n kanssa yhden ainoan taloudellisen yksikön, jossa viimeksi mainittu yhtiö toimi sisäisenä vientiosastona. Neuvosto hylkäsi lisäksi kyseisen asetuksen johdanto-osan 35 perustelukappaleessa PTMM:n vaatimuksen siitä, että normaaliarvoa oli oikaistava samalla tavalla perusasetuksen kyseisen säännöksen mukaisesti sillä perusteella, että sopimus palkkioiden maksamisesta ICOF S:lle koski vain vientimyyntiä eikä kotimarkkinamyyntiä ja että PTMM laskutti suoraan näistä myynneistä.
- 8 Komissio ilmoitti 13.6.2012 PTMM:lle, että se oli aikeissa muuttaa 16.2.2012 annetun tuomion neuvosto ja komissio v. Interpipe Niko Tube ja Interpipe NTRP (C-191/09 P ja C-200/09 P, EU:C:2012:78) jälkeen täytäntöönpanoasetusta N:o 1138/2011 mukauttaakseen toisen indonesialaisen yhtiön, PT Ecogreen Oleochemicals, Ecogreen Oleochemicals (Singapore) Pte. Ltd:n (jäljempänä Ecogreen) osalta käyttönotettua polkumyyntitullia, koska sen tilanne vastasi tuohon tuomioon ja unionin yleisen tuomioistuimen 10.3.2009 antamaan tuomioon Interpipe Niko Tube ja Interpipe NTRP v. neuvosto (T-249/06, EU:T:2009:62) johtaneissa asioissa kyseessä ollut tilannetta ja kyseinen yhtiö muodosti yhden ainoan taloudellisen yksikön Ecogreen Oleochemicals GmbH:n kanssa.
- 9 Neuvosto antoi 11.12.2012 täytäntöönpanoasetuksen N:o 1241/2012. Ecogreenin osalta sovellettava lopullinen polkumyyntitulli alennettiin tässä asetuksessa 0 euroksi tonnilta. PTMM:n esittämistä sellaisista vaatimuksista huolimatta, joiden mukaan sen oli katsottava olevan samassa tilanteessa kuin Ecogreen, neuvosto säilytti kyseisessä asetuksessa PTMM:n osalta sovellettavan lopullisen polkumyyntitullin entisen suuruisena.

Menettely unionin yleisessä tuomioistuimessa ja valituksenalainen tuomio

- 10 PTMM nosti unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 20.1.2012 jättämällä kanteen, jossa se vaati riidanalaisen asetusten kumoamista.

- 11 PTMM esitti unionin yleisessä tuomioistuimessa vireillä olleen kanteensa tueksi neljä kanneperustetta.
- 12 Ensimmäinen kanneperuste koski perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan rikkomista. Kanneperuste jakaantui kahteen osaan. Ensinnäkin PTMM väitti neuvoston tehneen ilmeisen arviointivirheen ja syyllistyneen harkintavallan väärinkäyttöön siksi, ettei se ollut katsonut, että PTMM:n ja ICOF S muodostivat yhden ainoan taloudellisen yksikön. Toiseksi PTMM väitti, että kyseinen toimielin ei ollut esittänyt minkäänlaista vakuuttavaa näyttöä siitä, että ICOF S harjoitti palkkioperusteisen edustajan toimintaa muistuttavaa toimintaa. Toinen kanneperuste koski perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan ensimmäisen alakohdan rikkomista. Myös tämä kanneperuste jakaantui kahteen osaan. Ainoastaan kanneperusteen ensimmäinen osa on merkityksellinen käsiteltävänä olevan valituksen kannalta. PTMM väitti tässä osassa, että oikaistessaan vientihintaa komissio oli saanut aikaan epäsuhdan normaaliarvon ja vientihinnan välillä ja että sen olisi pitänyt siten soveltaa samankaltaista oikaisua normaaliarvoon. Kolmas ja neljäs kanneperuste koskivat hyvän hallinnon periaatteen ja syrjintäkiellon periaatteiden loukkaamista.
- 13 Unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi valituksenalaisella tuomiolla neljä kanneperustetta ja kanteen kokonaisuudessaan.

Asianosaisten ja muiden osapuolten vaatimukset muutoksenhakumenettelyssä

- 14 PTMM vaatii, että unionin tuomioistuin:
- kumoaa valituksenalaisen tuomion
 - ratkaisee lopullisesti asian hyväksymällä PTMM:n unionin yleisessä tuomioistuimessa esittämät vaatimukset ja kumoaa sen osalta riidanalaisten asetusten nojalla käyttöön otetut polkumyyntitullit ja
 - velvoittaa neuvoston ja väliintulijat vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan PTMM:n oikeudenkäyntikulut kummassakin oikeusasteessa.
- 15 Neuvosto vaatii, että unionin tuomioistuin
- hylkää valituksen
 - toissijaisesti hylkää kanteen ja
 - velvoittaa PTMM:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut kummassakin oikeusasteessa.
- 16 Komissio vaatii, että unionin tuomioistuin
- jättää valituksen tutkimatta ja
 - velvoittaa PTMM:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Valitus

- 17 PTMM esittää valituksensa tueksi neljä valitusperustetta.

Ensimmäinen valitusperuste, joka koskee perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan rikkomista siksi, että unionin yleinen tuomioistuin on soveltanut virheellisesti käsitettä ”yksi ainoa taloudellinen yksikkö”

- 18 Ensimmäinen valitusperuste jakaantuu seitsemään osaan.

Ensimmäisen valitusperusteen ensimmäinen osa, joka koskee virheellisen menetelmän soveltamista ja ratkaisevien todisteiden huomioon ottamista jättämistä

– Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

- 19 PTMM katsoo ensinnäkin, että unionin yleinen tuomioistuin on käyttänyt virheellistä menetelmää kieltäytyessään soveltamasta siihen käsitettä ”yksi ainoa taloudellinen yksikkö”. Valituksenalaisen tuomion 47 kohdasta käy nimittäin ilmi, että unionin yleinen tuomioistuin katsoo, että tämän käsitteen soveltamatta jättämiseen riittää, että esitetään aihetodisteita, joista syntyy vaikutelma, ettei kyse ole yhdestä ainoasta taloudellista yksiköstä. Oikeuskäytännöstä käy kuitenkin ilmi, että neuvoston ja komission (jäljempänä yhdessä unionin toimielimet) sekä unionin yleisen tuomioistuimen on tutkittava todisteet, jotka osoittavat, että tuottaja uskoo normaalisti sisäiselle myyntiosastolle kuuluvat tehtävät itseensä etuyhteydessä olevalle jakelijalle.
- 20 Toiseksi PTMM väittää, että unionin yleinen tuomioistuin on jättänyt tutkimatta ratkaisevat todisteet, erityisesti sellaisen selvityksen, joka osoittaa, ettei sillä ole kyseisen tuotteen markkinointi- ja myyntiosastoa ja että se tukeutuu kokonaan ICOF S:ään kyseisen tuotteen myynnissä kotimarkkinoilla tai kansainvälisillä markkinoilla. Sen sijasta, että unionin yleinen tuomioistuin olisi tutkinut nämä seikat, se päätyi virheellisesti valituksenalaisen tuomion 42 kohdassa PTMM:n suullisessa käsittelyssä antaman selityksen perusteella katsomaan, että PTMM yritti väitteellä, jonka mukaan neuvosto sivuutti edellä mainitun selvityksen kokonaan, pelkästään tukea hyvän hallinnon periaatteen loukkaamisesta esittämäänsä kanneperustetta. Unionin yleinen tuomioistuin on siten vääristänyt PTMM:n argumentteja.
- 21 Neuvosto kiistää, että valitusperusteen tämä osa on perusteltu. Komissio katsoo, että kyseinen osa on jätettävä tutkimatta ja että se on joka tapauksessa perusteeton.

– Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 22 Ensinnäkin virheellisen menetelmän soveltamista koskevasta väitteestä on todettava, että unionin yleinen tuomioistuin ei ole missään tapauksessa kehittänyt valituksenalaisen tuomion 47 kohdassa uutta menetelmää, jonka mukaan tätä käsitettä ei tarvitse soveltaa silloin, kun on esitetty aihetodisteita, joista syntyy vaikutelma, ettei kyse ole yhdestä ainoasta taloudellista yksiköstä. Unionin yleinen tuomioistuin on päinvastoin soveltanut valituksenalaisessa tuomiossa käsitettä ”yksi ainoa taloudellinen yksikkö” ja perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisia oikaisuja koskevaa unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntöä.
- 23 Unionin yleinen tuomioistuin on täten muistuttanut valituksenalaisen tuomion 43–46 kohdassa tästä oikeuskäytännöstä. Unionin yleinen tuomioistuin on etenkin viitannut kyseisen tuomion 46 kohdassa 16.2.2012 annettuun tuomioon neuvosto ja komissio v. Interpipe Niko Tube ja Interpipe NTRP (C-191/09 P ja C-200/09 P, EU:C:2012:78), jonka mukaan silloin, kun unionin toimielimet katsovat, että vientihintaa on oikaistava alaspäin perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan nojalla, niiden on esitettävä todisteita tai ainakin aihetodisteita, jotka osoittavat, että tämän säännöksen soveltamisedellytykset täyttyvät.

- 24 Asiaa pohjustettiin valituksenalaisen tuomion 47 kohdassa, jossa unionin yleinen tuomioistuin totesi pääasiallisesti, että kyseisen tuomion 43–46 kohdassa mainitun oikeuskäytännön perusteella se tuli analysoida ne todisteet, joiden perusteella neuvosto päätyi katsomaan, että PTMM ja ICOF S eivät muodostaneet yhtä ainoaa taloudellista yksikköä. Tämä analyysi on esitetty edellä mainitun tuomion 50–71 kohdassa.
- 25 Toisin kuin PTMM väittää, unionin yleinen tuomioistuin halusi nimenomaisesti varmistaa, että unionin toimielimet ovat tutkineet todisteet, jotka PTMM:n mukaan osoittivat, että PTMM oli uskonut normaalisti sisäiselle myyntiosastolle kuuluvat tehtävät ICOF S:lle, ennen kuin se sulki pois yhden ainoan taloudellisen yksikön olemassaolon ja suoritti oikaisun perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan nojalla.
- 26 Kyseinen väite on näin ollen hylättävä perusteettomana.
- 27 Toiseksi sen väitteen, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin ei ole ottanut huomioon ratkaisevia todisteita, osalta on tärkeää muistuttaa siitä, että unionin tuomioistuimella ei ole toimivaltaa määrittää asian tosiseikastoa eikä lähtökohtaisesti myöskään arvioida sitä selvitystä, johon unionin yleinen tuomioistuin on asian tosiseikastoa määrittäessään tukeutunut. Silloin, kun tämä selvitys on saatu asianmukaisesti ja todistustaakkaa sekä asian selvittämistä koskevia menettelysääntöjä ja yleisiä oikeusperiaatteita on noudatettu, ainoastaan unionin yleisen tuomioistuimen tehtävänä on arvioida sille esitetyn selvityksen näyttöarvoa. Lukuun ottamatta sitä tapausta, että tuomioistuimelle esitetty selvitys on otettu huomioon vääristyneellä tavalla, tämä arviointi ei näin ollen ole oikeuskysymys, joka sinänsä kuuluisi unionin tuomioistuimen harjoittaman valvonnan piiriin (tuomio 11.9.2014, Gem-Year ja Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang) v. neuvosto, C-602/12 P, ei julkaistu, EU:C:2014:2203, 37 kohta).
- 28 Tästä seuraa, että unionin tuomioistuimella ei ole toimivaltaa tutkia selvitystä, jonka perusteella unionin yleinen tuomioistuin on päätenyt katsomaan, että PTMM ja ICOF S eivät muodostaneet yhtä ainoata taloudellista yksikköä, sitä tapausta lukuun ottamatta, että tämä tuomioistuimelle esitetty selvitys on otettu huomioon vääristyneellä tavalla.
- 29 PTMM väittää toki, että unionin yleinen tuomioistuin on ottanut valituksenalaisen tuomion 42 kohdassa vääristyneellä tavalla huomioon sen ratkaisevien todisteiden huomiotta jättämisestä esittämät väitteet. PTMM kuitenkin ensinnäkin ainoastaan viittaa siihen, että unionin yleinen tuomioistuin on päätenyt ”virheellisesti” katsomaan, että PTMM pyrki argumentaatiollaan tukemaan kanneperustettaan, jonka mukaan neuvosto oli loukannut hyvän hallinnon periaatetta, täsmentämättä kuitenkaan, mistä tämä selvityksen huomioon ottaminen vääristyneellä tavalla koostui. Toiseksi se ei väitä, että tämä huomiotta jättäminen merkitsisi niiden todisteiden, joiden perusteella unionin yleinen tuomioistuin päätyi tämän tuomion edellisessä kohdassa mainittuun päätelmään, huomioon ottamista vääristyneellä tavalla, tai että ne olisivat olleet tällaisen vääristyneen huomioonottamisen kohteena. Koska PTMM ei ole ollenkaan väittänyt, että todisteet oli otettu huomioon vääristyneellä tavalla, väite on jätettävä tutkimatta.
- 30 Joka tapauksessa on todettava, että valituksenalaisen tuomion 42 kohta koskee PTMM:n väitettä, jonka mukaan unionin toimielimet olivat syyllistyneet harkintavallan väärinkäyttöön katsoessaan, ettei kyseessä ollut yksi ainoa taloudellinen yksikkö ja sivuuttaessaan tietyt tosiseikat. Unionin yleinen tuomioistuin tyytyi kuitenkin tässä 42 kohdassa toteamaan, että harkintavallan väärinkäyttöä koskeva väite käsiteltäisiin hyvän hallinnon periaatteen loukkaamista koskevan kanneperusteen tutkimisen yhteydessä. Unionin yleinen tuomioistuin tutki tämän väitteen sitten kyseisen tuomion 111–122 kohdassa. Unionin yleinen tuomioistuin totesi etenkin tuomion 115–120 kohdassa, että unionin toimielimet ovat tutkineet PTMM:n hallinnollisessa menettelyssä esittämät pääargumentit ja niihin liittyvät todisteet.
- 31 Näin ollen ensimmäisen valitusperusteen ensimmäinen osa on osittain jätettävä tutkimatta ja osittain hylättävä perusteettomana.

Ensimmäisen valitusperusteen toinen, kolmas ja seitsemäs osa, jotka koskevat sellaisten aihetodisteiden huomioon ottamista, joilla ei ole merkitystä sitä koskevassa arvioinnissa, onko kyseessä yksi ainoa taloudellinen yksikkö

– Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

- 32 PTMM väittää ensimmäisen valitusperusteen toisessa osassa, että katsoessaan valituksenalaisen tuomion 51 kohdassa, että ICOF S:n muiden tuotteiden kuin kyseisen tuotteen myymiseksi harjoittama toiminta oli merkityksellinen käsitteen ”yksi ainoa taloudellinen yksikkö” soveltamatta jättämisen kannalta, unionin yleinen tuomioistuin on ottanut huomioon virheellisen aihetodisteen käsitettä ”yksi ainoa taloudellinen yksikkö” koskevassa analyysissään ja laajentanut perusteettomasti perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan soveltamisalaa. PTMM:n mukaan se, että ICOF S toimii kyseisen tuotteen sisäisenä markkinointi- ja myyntiosastona, ei estä sitä luomasta kauppasuhteita kolmansien osapuolten kanssa kyseistä tuotetta vastaavien tuotteiden tai muiden tuotteiden osalta.
- 33 PTMM väittää ensimmäisen valitusperusteen kolmannessa osassa, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen, koska se otti valituksenalaisen tuomion 53 kohdassa huomioon sen, että ICOF S myi kolmansien osapuolten toimittamia tuotteita. Ensinnäkään jakelijalla muiden yritysten kanssa olevat kaupalliset suhteet eivät nimittäin voi vaikuttaa kyseisen jakelijan ja emoyhtiön väliseen suhteeseen. Toiseksi käsiteltävässä asiassa kolmansien osapuolten tuotteiden myynnillä ei ole mitään yhteyttä kyseiseen tuotteeseen. Perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan kohteena oli nimittäin kyseinen tuote eivätkä muut tuotteet. Tutkimuksen aikana ja unionin yleisessä tuomioistuimessa on osoitettu tältä osin, että ICOF S ja ICOF Europe ovat myyneet pelkästään sellaista kyseistä tuotetta, jonka PTMM on valmistanut, eivätkä sellaista kyseistä tuotetta, joka olisi peräisin muilta tuottajilta. Kolmanneksi unionin yleinen tuomioistuin on virheellisesti luonut valituksenalaisen tuomion 54–57 kohdassa uuden epätarkan kriteerin ”riippuvuus”. Unionin yleinen tuomioistuin ei myöskään täsmennä, mikä on kolmansilta osapuolilta peräisin olevan myynnin prosenttimäärä, jonka alapuolella voitaisiin puhua ”riippuvuudesta”.
- 34 Ensimmäisen valitusperusteen seitsemännessä osassa PTMM arvostelee unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että tämä on katsonut valituksenalaisen tuomion 69 kohdassa, että sen vientiä varten tapahtuvan suoran myynnin taso oli osoitus siitä, että kyseinen yhtiö ja ICOF S eivät muodostaneet yhtä ainoa taloudellista yksikköä. Unionin yleinen tuomioistuin ei ole myöskään selittänyt, miten tällaista kriteeriä voidaan soveltaa ja mikä on sellaisen vientiin tapahtuvan suoran myynnin raja, jonka ylittymisen jälkeen ei voida enää näyttää, että kyseessä olisi yksi ainoa taloudellinen yksikkö.
- 35 Unionin toimielimet katsovat, että valitusperusteen näitä osia ei voida ottaa tutkittavaksi ja että ne eivät ole perusteluja.

– Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 36 PTMM arvostelee ensimmäisen valitusperusteen toisessa, kolmannessa ja seitsemännessä osassa, joita on käsiteltävä yhdessä, unionin yleistä tuomioistuinta pääasiallisesti siitä, että tämä on ottanut huomioon sellaisia aihetodisteita tai tekijöitä, jotka eivät ole merkityksellisiä käsitettä ”yksi ainoa taloudellinen yksikkö” koskevassa analyysissä, eli sen, että ICOF S myy muita tuotteita kuin kyseistä tuotetta ja että se myy kolmansien osapuolten toimittamia tuotteita ja että PTMM laskuttaa suoraan osasta unioniin suuntautuvaa vientiä varten tapahtuvasta myynnistä.

- 37 Tästä on syytä palauttaa mieleen, että perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan nojalla vientihinnan ja normaaliarvon välillä on tehtävä tasapuolinen vertailu. Elleivät normaaliarvo ja vientihinta ole verrattavissa, tämän säännöksen mukaan huomioon on otettava oikaisujen muodossa todetut erot tekijöissä, joiden osalta on väitetty ja osoitettu, että ne vaikuttavat hintoihin ja siten niiden vertailukelpoisuuteen.
- 38 Niihin tekijöihin, joiden perusteella oikaisuja voidaan tehdä, kuuluu perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan mukaan se, että oikaisu tehdään kyseessä olevan viennin osalta maksettujen palkkioiden erojen mukaisesti. Tässä säännöksessä täsmennetään, että käsitteeseen ”palkkiot” katsotaan sisältyvän tuotteen tai samankaltaisen tuotteen kauppiaan saama voittomarginaali, jos kyseisen kauppiaan toiminta muistuttaa palkkioperusteisen edustajan toimintaa.
- 39 Perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdassa tarkoitettua oikaisua ei kuitenkaan saada tehdä silloin, kun kolmanteen valtioon sijoittunut tuottaja ja siihen etuyhteydessä oleva jakelija, joka on vastuussa unioniin suuntautuvasta viennistä, muodostavat yhden ainoan taloudellisen yksikön.
- 40 Unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan tuotanto- ja myyntitoiminnan jakaminen juridisesti eri yhtiöiden muodostaman ryhmän sisällä ei muuta sitä tosiseikkaa, että kyseessä on yksi ainoa taloudellinen yksikkö, joka organisoii tällä tavoin sellaisten toimintojen kokonaisuuden, joita harjoitetaan toisissa tapauksissa myös juridiselta näkökannalta yhden ainoan yksikön avulla (ks. analogisesti tuomio 13.10.1993, Matsushita Electric Industrial v. neuvosto, C-104/90, EU:C:1993:837, 9 kohta).
- 41 Tällaisessa tilanteessa sillä, että kyseessä katsotaan olevan yksi ainoa taloudellinen yksikkö, voidaan välttää se, että kustannukset, jotka selvästi sisältyvät silloin tuotteen myyntihintaan, kun myyjänä on tuottajan organisaatioon integroitu myyntiosasto, eivät sisälly siihen enää silloin, kun samaa myyntitoimintaa harjoittaa yhtiö, joka on juridisesti erillinen mutta joka on tuottajan taloudellisessa määräysvallassa (ks. vastaavasti ja analogisesti tuomio 10.3.1992, Canon v. neuvosto, C-171/87, EU:C:1992:106, 13 kohta).
- 42 Tästä seuraa, että kolmanteen valtioon sijoittautuneen tuottajan kanssa yhden ainoan taloudellisen yksikön muodostavan jakelijan ei voida katsoa harjoittavan perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdassa tarkoitettua palkkioperusteisen edustajan toimintaa muistuttavaa toimintaa.
- 43 Kun tutkitaan sitä, muodostavatko tuottaja ja siihen etuyhteydessä oleva jakelija yhden ainoan taloudellisen yksikön, unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan on ratkaisevaa tarkastella kyseisen tuottajan ja kyseisen jakeluyhtiön välisten suhteiden taloudellista realiteettia (ks. vastaavasti tuomio 16.2.2012, neuvosto ja komissio v. Interpipe Niko Tube ja Interpipe NTRP, C-191/09 P ja C-200/09 P, EU:C:2012:78, 55 kohta). Kun otetaan huomioon sellaisen toteamuksen vaatimus, joka heijastaa kyseisen tuottajan ja kyseisen jakeluyhtiön välisten suhteiden taloudellista realiteettia, unionin toimielimet ovat velvollisia ottamaan huomioon kaikki merkitykselliset tekijät, joiden avulla voidaan ratkaista, harjoittaako jakeluyhtiö kyseisen tuottajan integroidun myyntiosaston toimintaa tai ei.
- 44 Nämä tekijät eivät saa rajoittua siihen toimintaan, jota etuyhteydessä oleva jakelija harjoittaa ainoastaan sellaisen kyseisen tuotteen myynnin osalta, jonka valmistajana on tuottaja, joka väittää muodostavansa yhden ainoan taloudellisen yksikön tämän jakelijan kanssa.
- 45 Unionin toimielimillä on näin ollen oikeus ottaa huomioon tekijöitä, kuten etuyhteydessä olevan jakeluyhtiön suorittama muiden tuotteiden kuin polkumyynnitutkimuksen kohteena olevan tuotteen myynti ja kyseisen jakeluyhtiön suorittama muiden tuottajien kuin sen, jonka kanssa se on etuyhteydessä, toimittamien tuotteiden myynti.

- 46 Unionin yleinen tuomioistuin ei ole näin ollen tehnyt oikeudellista virhettä, kun se totesi valituksenalaisen tuomion 51–53 kohdassa, että sen arvioimiseksi, onko kyseessä yksi ainoa taloudellinen yksikkö, huomioon on otettava etuyhteydessä olevan jakelijan muita tuotteita kuin kyseistä tuotetta koskevat toiminnot ja etuyhteyttä vailla olevilta tuottajilta peräisin olevien tuotteiden myynnin osuus jakelijan suorittamista myynneistä.
- 47 On tärkeää täsmentää, että toisin kuin PTMM väittää, unionin yleinen tuomioistuin ei ole mitenkään luonut valituksenalaisen tuomion 54–57 kohdassa uutta kriteeriä ”riippuvuus” sellaisten tuotteiden myynnin osalta, jotka ovat peräisin etuyhteyttä vailla olevilta tuottajilta. Joskin unionin yleinen tuomioistuin totesi tuomion 54 kohdassa, että ICOF S:än ei voitu katsoa ”olevan riippuvuusasemassa siihen ryhmään nähden, johon se on etuyhteydessä”, se tutki valituksenalaisen tuomion 53–57 kohdassa pelkästään sitä, mikä osuus etuyhteydessä olevan jakeluyhtiön suorittamasta myynnistä koski etuyhteyttä vailla olevilta tuottajilta peräisin olevia tuotteita.
- 48 Unionin yleinen tuomioistuin totesi kyseisen tuomion 53 kohdassa, että etuyhteyttä vailla olevilta tuottajilta peräisin olevien tuotteiden myynnin osuus etuyhteydessä olevan jakelijan suorittamista myynneistä oli tärkeä tekijä sen ratkaisemiseksi, muodostaako jakelija yhden ainoan taloudellisen yksikön etuyhteydessä olevan tuottajan kanssa. Unionin yleinen tuomioistuin totesi sen jälkeen tuomion 54–57 kohdassa, että ICOF S:n toiminnot sekä vuonna 2009 että vuonna 2010 perustuivat suureksi osaksi etuyhteyttä vailla olevilta yrityksiltä tulleisiin toimituksiin, mikä kyseisen tuomioistuimen mukaan näytti puhuvan sitä vastaan, että kyseessä olisi yksi ainoa taloudellinen yksikkö.
- 49 Sen lisäksi, että unionin toimielimillä on oikeus ottaa huomioon muiden tuotteiden kuin etuyhteydessä olevan tuottajan valmistaman kyseisen tuotteen myynti ratkaistakseen, onko kyse yhdestä ainoasta taloudellisesta yksiköstä, se, että kolmanteen valtioon sijoittautunut tuottaja laskuttaa suoraan osasta unioniin suuntautuvaa vientiä varten tapahtuvasta myynnistä, on merkittävä tekijä, jonka kyseiset toimielimet voivat myös ottaa huomioon. Unionin yleinen tuomioistuin on todennut aivan oikein valituksenalaisen tuomion 69 kohdassa, että mitä suurempi tällaisten suorien myyntien osuus on, sitä vaikeampaa on tukea väitettä, jonka mukaan etuyhteydessä oleva jakelija harjoittaa sisäisen myyntiosaston toimintaa. Vastoin PTMM:n väittämää kyseisen tuomion 69 kohdassa ei ole siten tehty oikeudellista virhettä.
- 50 Tästä seuraa, että ensimmäisen valitusperusteen toinen, kolmas ja seitsemäs osa on hylättävä perusteettomina.

Ensimmäisen valitusperusteen neljäs ja kuudes osa, jotka koskevat PTMM:n ja ICOF S:n välillä tehtyä sopimusta

– Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

- 51 PTMM väittää ensimmäisen valitusperusteen neljännessä osassa, että unionin yleinen tuomioistuin on esittänyt virheellisiä olettamia oikeudellisista seikoista ja tosiseikoista sen ja ICOF S:n välillä tehdyn sellaisen sopimuksen olemassaolon osalta, jossa oli sovittu palkkioiden maksamisesta ICOF S:lle. PTMM arvostelee unionin yleistä tuomioistuinta täten siitä, että tämä on katsonut valituksenalaisen tuomion 60 kohdassa, että kyseinen sopimus on merkityksellinen tekijä arvioitaessa sitä, onko kyseessä yksi ainoa taloudellinen yksikkö.
- 52 Unionin yleinen tuomioistuin on ensinnäkin katsonut virheellisesti, että kirjallisen sopimuksen ja Ecogreenin ja siihen etuyhteydessä olevan kauppiaan välillä tehtyjen ”suullisten sopimusten sarjan” kaltaisten sopimusten välillä olisi ero. Toiseksi unionin yleinen tuomioistuin on sivuuttanut todisteet, jotka osoittivat, että PTMM:n ja ICOF S:n välillä oli olemassa erilaisia hyvitysjärjestelyjä. Kolmanneksi kahden etuyhteydessä olevan yrityksen välillä siirtohintojen vahvistamisesta tehty sopimus on lisätodiste

siitä, että ne muodostavat yhden ainoan taloudellisen yksikön. Tällaisella sopimuksella jaetaan riski- ja voittomarginaalit eri maihin sijoittautuneista yrityksistä muodostuvan ryhmän sisällä. Tällainen voittomarginaalien jako osoittaa, että näiden kahden yrityksen, jotka ovat yhdessä vastuussa koko sen ryhmän, johon ne kuuluvat, tuottavuudesta, välillä on läheinen yhteys. Lisäksi kaikkien kansainvälisellä tasolla toimivien yritysten oletetaan tekevän etuyhteydessä olevien, ulkomaille sijoittautuneiden jakelijoiden kanssa PTMM:n ja ICOF S:n välillä olemassa olevan kaltaisia sopimuksia siirtohinnan vahvistamisesta. Unionin yleinen tuomioistuin on siten sivuuttanut kansainvälistä kauppaa ja ryhmän sisällä tehtyjä siirtoja koskevat olennaiset realiteetit.

- 53 PTMM lausuu ensimmäisen valitusperusteen kuudennessa osassa, että unionin yleinen tuomioistuin on tulkinnut valituksenalaisen tuomion 62–64 kohdassa virheellisesti sopimuksen määräyksiä, erityisesti sopimuksen 7.3 kohtaa, joka on vakiolauseke, jolla on tarkoitus välttää kahden yrityksen yhteisvastuu kolmatta osapuolta kohtaan. Se ei koske toiminnan jakoa näiden kahden yrityksen välillä.
- 54 Unionin toimielimet katsovat, että ensimmäisen valitusperusteen nämä osat on jätettävä tutkimatta ja että ne on joka tapauksessa hylättävä perusteettomina.

– Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 55 PTMM kyseenalaistaa ensimmäisen valitusperusteen neljännessä ja kuudennessa osassa, jotka on tutkittava yhdessä, pääasiallisesti sen, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt päätelmänsä, jonka mukaan yhtä ainoaa taloudellista yksikköä ei ollut, PTMM:n ja ICOF S:n välillä tehdyn sopimuksen perusteella, ja kyseisen tuomioistuimen sopimuksesta tekemän analyysin.
- 56 Ensinnäkin väitteestä, jonka mukaan PTMM:n ja ICOF S:n välillä tehty sopimus ei ole merkityksellinen tekijä arvioitaessa yhden ainoan taloudellisen yksikön olemassaoloa, tämän tuomion 43 kohdassa on jo todettu, että sellaisen toteamuksen vaatimuksen takia, joka heijastaa tuottajan ja siihen etuyhteydessä olevan jakeluyhtiön välisten suhteiden taloudellista realiteettia, huomioon on otettava kaikki tekijät, jota ovat merkityksellisiä sen ratkaisemiseksi, harjoittaako jakelija sisäisen myyntiosaston toimintaa. Tuottajan ja siihen etuyhteydessä olevan jakelijan välillä tehdyn sellaisen sopimuksen olemassaolo, jossa on sovittu palkkioiden maksamisesta viimeksi mainitulle, on tärkeä tekijä näiden kahden yhtiön välisissä suhteissa. Jos se sivuutettaisiin, osa näiden suhteiden taloudellisesta todellisuudesta jäisi pimentoon.
- 57 Unionin yleinen tuomioistuin ei ole siten tehnyt oikeudellista virhettä katsoessaan valituksenalaisen tuomion 60 kohdassa, että PTMM:n ja ICOF S:n välillä tehty sopimus, jossa on sovittu palkkioiden maksamisesta viimeksi mainitulle, on merkityksellinen tekijä ratkaistaessa sitä, muodostavatko nämä kaksi yhtiötä yhden ainoan taloudellisen yksikön vai eivät.
- 58 Tästä seuraa, että väite, jonka mukaan PTMM:n ja ICOF S:n välillä tehty sopimus ei ole merkittävä tekijä arvioitaessa yhden ainoan taloudellisen yksikön olemassaoloa, on hylättävä perusteettomana.
- 59 Toiseksi väitteistä, jotka koskevat sitä, että kirjallisen sopimuksen ja Ecogreenin ja siihen etuyhteydessä olevan jakelijan välillä tehtyjen ”suullisten sopimusten sarjan” kaltaisten sopimusten välillä ei ole eroa, tiettyjä todisteita ei ole otettu huomioon, kansainvälisen kaupan ja ryhmän sisällä tehtyjen siirtojen realiteetteja ei ole otettu huomioon sekä sitä, että sopimuksen määräyksiä on tulkittu virheellisesti valituksenalaisen tuomion 62 ja 64 kohdassa, on syytä palauttaa mieleen, että tämän tuomion 27 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaan on niin, että lukuun ottamatta sitä tapausta, että tuomioistuimelle esitetty selvitys on otettu huomioon vääristyneellä tavalla, unionin tuomioistuimella ei ole toimivaltaa määrittää asian tosiseikastoa eikä lähtökohtaisesti myöskään arvioida sitä selvitystä, johon unionin yleinen tuomioistuin on asian tosiseikastoa määrittäessään tukeutunut.

- 60 PTMM kyseenalaistaa näillä väitteillä unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 62–64 kohdassa PTMM:n ja ICOF S:n välillä tehdystä sopimuksesta tekemät tosiseikka-arvioinnit vetoamalla kuitenkin siihen, että tosiseikat tai todisteet olisi otettu huomioon vääristyneellä tavalla. Nämä väitteet on siten jätettävä tutkimatta.
- 61 Edellä olevien seikkojen perustella ensimmäisen valitusperusteen neljäs ja kuudes osa on osittain jätettävä tutkimatta ja osittain hylättävä perusteettomina.

Ensimmäisen valitusperusteen viides osa, joka koskee unionin yleisen tuomioistuimen perusteettomasti suorittamaa perusteluiden korvaamista

– Asianosaisten lausumat

- 62 PTMM arvostelee unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että tämä on korvannut perustelut tukeutuessaan valituksenalaisen tuomion 62 kohdassa PTMM:n ICOF S:n kanssa tekemän sopimuksen erityismääräyksiin osoittaakseen, että neuvosto oli voinut perustellusti katsoa, että kyseiset määräykset olivat aiheutuneita siitä, että PTMM ja ICOF S eivät muodostaneet yhtä ainoaa taloudellista yksikköä. PTMM:n mukaan on nimittäin selvää, että unionin toimielimet eivät olleet ottaneet huomioon sopimuslausekkeita polkumyynnitutkimuksen aikana eivätkä sen jälkeen.
- 63 Neuvosto katsoo, että tämän valitusperusteen ensimmäinen osa ei ole perusteltu. Komissio katsoo ensisijaisesti, että kyseinen osa on jätettävä tutkimatta, ja toissijaisesti, että se on perusteeton.

– Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 64 Siltä osin kuin PTMM arvostelee unionin yleistä tuomioistuinta perusteluiden korvaamisesta, on palautettava mieleen, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan unionin yleinen tuomioistuin ei voi kumoamiskanteen yhteydessä korvata riidanalaisen toimen toteuttajan perusteluja omillaan (tuomio 14.4.2016, Netherlands Maritime Technology Association v. komissio, C-100/15 P, ei julkaistu, EU:C:2016:254, 57 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 65 Käsiteltävässä tapauksessa unionin yleinen tuomioistuin on todennut valituksenalaisen tuomion 61 kohdassa, että PTMM:n ja ICOF S:n välillä tehty sopimus käsitti eri määräyksiä, jotka ovat vaikeasti yhteensovittavissa sen kanssa, että nämä kaksi yhtiötä muodostavat yhden ainoan taloudellisen yksikön. Kuten PTMM on esittänyt tämän tuomion 62 kohdassa, unionin yleinen tuomioistuin viittasi sopimuksen erityismääräyksiin, eli 7.3 ja 12 kohtaan, jotka osoittivat kyseisen tuomioistuimen mukaan, että PTMM:n ja ICOF S:n väliltä puuttui solidaarisuus, ja jotka muodostavat aiheutuneiden siitä, että nämä kaksi yhtiötä eivät muodosta yhtä ainoaa taloudellista yksikköä.
- 66 Toisin kuin PTMM väittää, unionin yleinen tuomioistuin ei ole mitenkään korvannut perusteluja. Täytäntöönpanoasetuksen N:o 1138/2011 johdanto-osan 31 perustelukappaleesta ja täytäntöönpanoasetuksen N:o 1241/2012 johdanto-osan 29–31 perustelukappaleesta käy nimittäin ilmi, että unionin toimielimet ovat ottaneet PTMM:n ja ICOF S:n välisen sopimuksen huomioon polkumyynnitutkimuksen aikana. Kyseisten perustelukappaleiden mukaan sopimuksen, jossa määrätään, että ICOF S:n oli määrä saada – kiinteän voittomarginaalin muodossa oleva – palkkio vientimyyntistä, on aiheutuneita siitä, että PTMM ja ICOF S eivät muodosta yhtä ainoaa taloudellista yksikköä vaan että viimeksi mainitun yhtiön toiminta muistuttaa palkkioperusteisen edustajan toimintaa.
- 67 Näin ollen ensimmäisen valitusperusteen tämä osa on hylättävä perusteettomana ja ensimmäinen valitusperuste kokonaisuudessaan on osittain jätettävä tutkimatta ja osittain hylättävä perusteettomana.

Toinen valitusperuste, joka koskee perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan rikkomista sen takia, että unionin yleinen tuomioistuin päätyi katsomaan, että neuvosto oli näyttänyt riittävällä tavalla, että ICOF S:n harjoittama toiminta vastasi palkkioperusteisen edustajan toimintaa

68 Toinen valitusperuste jakaantuu kahteen osaan.

Toisen valitusperusteen ensimmäinen osa, joka koskee riittämättömiä ja syrjiviä perusteluita ja todisteiden huonoa käyttämistä

– Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

69 PTMM esittää, että valituksenalaisen tuomion 80 ja 82 kohdan perustelut ovat riittämättömiä ja syrjiviä. Lisäksi näissä kohdissa mainitut tosiseikat eivät tue unionin yleisen tuomioistuimen päätelmää vaan niitä voidaan käyttää sen todistamiseen, että ICOF S toimii PTMM:n sisäisenä markkinointi- ja myyntiosastona.

70 Neuvosto katsoo ensisijaisesti, että toisen valitusperusteen tämä osa on jätettävä tutkimatta, ja toissijaisesti, että se ei ole perusteltu. Komissio katsoo, että kyseinen osa on jätettävä tutkimatta.

– Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

71 Ensinnäkin väitteestä, jonka mukaan valituksenalaisen tuomion perustelut ovat riittämättömiä ja syrjiviä, on todettava, että unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan unionin yleiselle tuomioistuimelle Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 36 artiklan – jota sovelletaan unionin yleiseen tuomioistuimeen kyseisen perussäännön 53 artiklan ensimmäisen kohdan nojalla – ja unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 81 artiklan mukaan kuuluva perusteluvollisuus ei edellytä, että se esittää sellaisen selvityksen, jossa seurattaisiin tyhjentävästi ja kohta kohdalta kaikkia riidan asianosaisten esittämiä päätelmiä, ja unionin yleisen tuomioistuimen perustelut voivat siis olla implisiittisiä, kunhan ne, joita asia koskee, saavat niiden avulla selville syyt, joiden vuoksi unionin yleinen tuomioistuin ei ole hyväksynyt niiden perusteluita, ja unionin tuomioistuimella on niiden avulla käytettävissään riittävät tiedot, jotta se pystyy harjoittamaan laillisuusvalvontaansa (ks. vastaavasti, tuomio 16.2.2012, neuvosto ja komissio v. Interpipe Niko ja Interpipe NTRP, C-191/09 P ja C-200/09 P, EU:C:2012:78, 105 kohta ja tuomio 19.3.2015, MEGA Brands International v. SMHV, C-182/14 P, EU:C:2015:187, 54 kohta).

72 Käsiteltävässä asiassa valituksenalaisen tuomion 80 ja 82 kohdasta ja tämän tuomion 79, 81 ja 83–85 kohdasta käy selvästi ilmi, että sitä koskevan kanneperusteen osan, jonka mukaan neuvosto oli tehnyt arviointivirheen katsoessaan, että perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan soveltamisedellytykset olivat täyttyneet, hylkääminen on perusteltu riittävästi, jotta yhtäältä unionin tuomioistuin pystyy perustelujen avulla harjoittamaan laillisuusvalvontaansa ja toisaalta PTMM saa niiden avulla selville syyt, joiden vuoksi unionin yleinen tuomioistuin on hylännyt kanneperusteen.

73 Tästä seuraa, että väite, jonka mukaan valituksenalaisen tuomion perustelut ovat riittämättömiä ja syrjiviä, on hylättävä perusteettomana.

74 Toiseksi väitteestä, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin on käyttänyt todisteita huonosti, on palautettava mieleen, että tämän tuomion 27 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaisesti on niin, että lukuun ottamatta sitä tapausta, että tuomioistuimelle esitetty selvitys on otettu huomioon vääristyneellä tavalla, unionin tuomioistuimella ei ole toimivaltaa määrittää asian tosiseikastoa eikä lähtökohtaisesti myöskään arvioida sitä selvitystä, johon unionin yleinen tuomioistuin on asian tosiseikastoa määrittäessään tukeutunut.

- 75 Vaikka PTMM riitauttaa valituksenalaisen tuomion 80 ja 82 kohdassa olevat tosiseikat ja unionin yleisen tuomioistuimen niiden perusteella tekemät päätelmät, se ei kuitenkaan vetoa siihen, että tosiseikat tai todisteet olisi otettu huomioon vääristyneellä tavalla. Tämä väite on siten jätettävä tutkimatta.
- 76 Edellä olevien seikkojen perusteella toisen valitusperusteen ensimmäinen osa on osittain jätettävä tutkimatta ja osittain hylättävä perusteettomana.

Toisen valitusperusteen toinen osa, joka koskee todistustaakkaa koskevien sääntöjen rikkomista perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan soveltamisen yhteydessä

– Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

- 77 PTMM katsoo, että unionin yleinen tuomioistuin on rikkonut todistustaakkaa koskevia sääntöjä perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan soveltamisen yhteydessä, koska se on tukeutunut valituksenalaisen tuomion 80 ja 82 kohdassa mainittuihin todisteisiin.
- 78 Perusasetuksessa on nimittäin oletettava, jonka mukaan kaksi etuyhteydessä olevaa yritystä ei toimi toisistaan riippumattomasti eikä niitä johdeta toisistaan riippumattomasti ja että ne ovat sidoksissa toisiinsa hyvitysjärjestelyjen kautta. Tällaisen oletettaman olemassaolo vahvistetaan perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdassa.
- 79 Näin ollen oikaisun suorittamiseen perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan nojalla vaaditaan, että näytetään, että tuottajan jakelijalle maksamat määrät ovat ”palkkiota” tai ”voittomarginaalia”, kuten on sellaisen rahamäärän kohdalla, jonka päämies maksaa kolmantena osapuolena olevalle edustajalle kaupallisesta toiminnasta, josta tämä on vastuussa. Lisäksi on osoitettava, että kaksi yksikköä toimii toisistaan riippumattomasti ja että niitä johdetaan toisistaan riippumattomasti. Käsiteltävässä tapauksessa neuvosto ei ole kuitenkaan pystynyt osoittamaan, että kyseessä olisi sellainen ohjaus- ja hallinnointijärjestelmä, jonka nojalla ICOF S:n johtaminen ja PTMM:n johtaminen olisi erotettu toisistaan ja näiden kahden yrityksen olisi oikeudellisesti mahdotonta puuttua toistensa asioihin. Neuvosto ei ole myöskään näyttänyt, että ICOF S:n ja PTMM:n välillä olemassa oleva hyvitys oli palkkio, jonka riippumaton edustaja olisi saanut ja joka ei seurannut kahden etuyhteydessä olevan yrityksen hyvitysjärjestelyistä.
- 80 Unionin toimielimet katsovat, että valitusperusteen tämä osa on jätettävä tutkimatta.

– Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 81 PTMM esittää toisen valitusperusteen toisessa osassa pääasiallisesti, että perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan soveltamisen suhteen on olemassa oletettava, jonka mukaan kaksi etuyhteydessä olevaa yritystä ei toimi toisistaan riippumattomasti eikä niitä johdeta toisistaan riippumattomasti. Näin ollen unionin yleinen tuomioistuin on rikkonut todistustaakkaa koskevia sääntöjä, koska se on tukeutunut valituksenalaisen tuomion 80–82 kohdassa mainittuihin todisteisiin.
- 82 Todistustaakasta on syytä palauttaa mieleen, että unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan silloin, kun asianosainen vaatii perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan perusteella oikaisuja, joilla on tarkoitus tehdä normaaliarvo ja vientihinta vertailukelpoisiksi polkumyyntimarginaalin määrittämistä varten, kyseisen asianosaisen on esitettävä näyttö siitä, että sen vaatimus on oikeutettu (tuomio 16.2.2012, neuvosto ja komissio v. Interpipe Niko Tube ja Interpipe NTRP, C-191/09 P ja C-200/09 P, EU:C:2012:78, 58 kohta).

- 83 Lisäksi todistustaakka perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan a–k alakohdassa lueteltujen erityisten oikaisujen tarpeellisuudesta kuuluu niille, jotka haluavat vedota oikaisuun (tuomio 16.2.2012, neuvosto ja komissio v. Interpipe Niko Tube ja Interpipe NTRP, C-191/09 P ja C-200/09 P, EU:C:2012:78, 60 kohta).
- 84 Kun tuottaja vaatii normaaliarvon oikaisemista, lähtökohtaisesti alaspäin, tai vientihintojen oikaisua loogisesti ylöspäin, tämän toimijan on siis ilmoitettava ja osoitettava, että tällaisen oikaisun tekemisen edellytykset täyttyvät. Sen sijaan silloin kun unionin toimielimet katsovat, että vientihintaa on oikaistava alaspäin sillä perusteella, että tuottajaan etuyhteydessä oleva myyntiyhtiö harjoittaa toimintaa, joka muistuttaa palkkioperusteisen edustajan toimintaa, näiden toimielinten on ainakin esitettävä keskenään yhdenmukaisia aihetodisteita, jotka osoittavat tämän edellytyksen täytyneen (tuomio 16.2.2012, neuvosto ja komissio v. Interpipe Niko Tube ja Interpipe NTRP, C-191/09 P ja C-200/09 P, EU:C:2012:78, 61 kohta).
- 85 Tästä seuraa, että silloin, kun unionin toimielimet ovat esittäneet keskenään yhdenmukaisia aihetodisteita siitä, että tuottajaan etuyhteydessä oleva jakeluyhtiö harjoittaa palkkioperusteisen edustajan toimintaa muistuttavaa toimintaa, jakeluyhtiön tai tuottajan on näytettävä toteen, että perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdassa tarkoitettu oikaisu ei ole perusteltu esimerkiksi osoittamalla, että ne muodostavat yhden ainoan taloudellisen yksikön. Tätä varten nämä talouden toimijat voivat erityisesti todistaa, etteivät ne toimi toisistaan riippumattomasti ja että ne ovat sidoksissa toisiinsa hyvitysjärjestelyiden kautta.
- 86 Toisin kuin PTMM väittää, perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohtaa sovellettaessa ei ole olemassa olettaa, jonka mukaan kaksi etuyhteydessä olevaa yritystä ei toimi toisistaan riippumattomasti ja että ne ovat sidoksissa toisiinsa hyvitysjärjestelyjen kautta, joten unionin toimielinten on näytettävä, että näitä kahta yksikköä johdetaan toisistaan riippumattomasti, jotta ne voivat tehdä oikaisun tämän säännöksen perusteella.
- 87 PTMM:n tulkinnalle ei nimittäin löydy minkäänlaista perustaa perusasetuksessa, sillä sen 2 artiklan 10 kohdan i alakohtaan ei sisälly pienintäkään viittausta tällaiseen olettamaan. Kyseisessä säännöksessä todetaan ainoastaan, että oikaisu tehdään kyseessä olevan viennin osalta maksettujen palkkioiden erojen mukaisesti, ja siinä täsmennetään, että käsitteeseen ”palkkiot” katsotaan sisältyvän kauppiaan saama voittomarginaali, jos kyseisen kauppiaan toiminta muistuttaa palkkioperusteisen edustajan toimintaa.
- 88 Kuten PTMM korostaa, perusasetuksen 2 artiklan 9 kohta perustuu olettamaan, jonka mukaan kaksi etuyhteydessä olevaa yritystä ei toimi toisistaan riippumattomasti. Tässä säännöksessä säädetään siten pääasiallisesti, että vientihintaa ei voida pitää luotettavana, jos viejän ja tuojan tai kolmannen osapuolen välillä on yhteenliittymä tai hyvitysjärjestely. Perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan perusteella ei kuitenkaan voida tehdä mitään päätelmiä, jotka olisivat sovellettavissa analyysiin, joka unionin toimielinten on tehtävä perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan yhteydessä. Kyseisen asetuksen 2 artiklan 9 kohta koskee vientihinnan laskemista, ja siinä lähdetään siitä, että viejän ja jakelijan väliset suhteet voivat vääristää tätä hintaa, kun taas kyseisen asetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdassa, joka koskee vertailua normaaliarvon ja vientihinnan välillä, ei keskitytä viejän ja jakelijan väliseen suhteeseen vaan viimeksi mainitun harjoittamaan toimintaan.
- 89 Käsiteltävässä tapauksessa on todettava, että unionin yleinen tuomioistuin on varmistanut valituksenalaisen tuomion 80–82 kohdassa, että neuvostolla oli keskenään yhdenmukaisia aihetodisteita, joiden mukaan ICOF S:n harjoittama toiminta muistutti palkkioperusteisen edustajan toimintaa. Unionin yleinen tuomioistuin on noudattanut siten unionin toimielimille kuuluvaa todistustaakkaa koskevia sääntöjä eikä ole tehnyt oikeudellista virhettä tältä osin.
- 90 Näin ollen toisen valitusperusteen toinen osa on hylättävä perusteettomana ja toinen valitusperuste kokonaisuudessaan on osittain jätettävä tutkimatta ja osittain hylättävä perusteettomana.

Kolmas valitusperuste, joka koskee perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan ensimmäisen alakohdan rikkomista

–Asianosaisten lausumat

- 91 PTMM katsoo, että todetessaan valituksenalaisen tuomion 97 kohdassa, ettei PTMM ollut näyttänyt, että ICOF S vastasi kaikkiin myynteihin liittyvistä kustannuksista ja että kotimarkkinamyynnit oli rahoitettu vientimyyntien palkkioista saaduilla tuloilla, unionin yleinen tuomioistuin sivuutti sellaiset riittauttamattomat todisteet, jotka oli esitetty polkumyynnitutkimuksen aikana. Jos unionin yleinen tuomioistuin olisi ottanut huomioon käytettävissä olevat PTMM:n esittämät todisteet, se olisi päätenyt katsomaan, että neuvosto oli väistämättä vaarantanut normaaliarvon ja vientihinnan välisen tasapainon ja rikkonut siten perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan ensimmäistä alakohtaa.
- 92 Neuvosto katsoo ensisijaisesti, että valitusperuste on jätettävä tutkimatta, ja toissijaisesti, että se on perusteeton. Myös komissio katsoo ensisijaisesti, että valitusperuste on jätettävä tutkimatta. Toissijaisesti se katsoo, että valitusperuste on tehoton.

–Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 93 Unionin yleinen tuomioistuin muistutti valituksenalaisen tuomion 96 kohdassa siitä, että perustellakseen normaaliarvon oikaisemisen alaspäin perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan nojalla PTMM:n oli näytettävä, että ICOF S harjoitti palkkioperusteisen edustajan toimintaa muistuttavaa toimintaa viejämään kotimarkkinoilla. Unionin yleinen tuomioistuin katsoi valituksenalaisen tuomion 97 kohdassa, että PTMM oli pelkästään väittänyt, että ICOF S vastasi kaikkiin myynteihin liittyvistä kustannuksista, mutta ettei se ollut koskaan esittänyt mitään todisteita siitä. Lisäksi unionin yleinen tuomioistuin totesi, että PTMM:n ja ICOF S:n välinen sopimus ei sisältänyt mitään määräyksiä eikä aihetodisteita, jotka tukisivat tätä väitettä.
- 94 Tästä seuraa, että 97 kohdassa olevat toteamukset, jotka PTMM kiistää valitusperusteen tässä osassa, kuuluvat unionin yleisen tuomioistuimen tosiseikkojen osalta suorittaman arvioinnin piiriin. Tämän tuomion 27 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaan tämä arviointi ei kuulu unionin tuomioistuimen harjoittaman valvonnan piiriin.
- 95 Koska PTMM ei vetoa siihen, että tosiseikat tai todisteet olisi otettu huomioon vääristyneellä tavalla, kolmas valitusperuste on jätettävä tutkimatta.

Neljäs valitusperuste, joka koskee hyvän hallinnon periaatteen loukkaamista

–Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

- 96 PTMM katsoo ensinnäkin, että unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 117 kohdassa esittämät päätelmät ovat spekulatiivisia eikä niitä ole perusteltu riittävästi. Unionin yleinen tuomioistuin ei ollut nimittäin yksilöinyt niitä asiakirjoja, joihin se viittasi todetessaan, että ”asiakirja-aineistosta” käy ilmi, ”että neuvosto katsoi hallinnollisessa menettelyssä, että [PTMM:n] esittämiä selityksiä ei ollut tuettu millään todisteilla ja että ne olivat joka tapauksessa vailla merkitystä.” Sellaista selvitystä ei ollut ja unionin yleinen tuomioistuin ainoastaan spekuloi sen osalta. Asiakirja-aineistoista käy päinvastoin ilmi, että PTMM on toimittanut kaikki vaaditut selvitykset tutkimuksen aikana. Nämä selvitykset oli tutkittu ja ne on katsottava kiistämättömiksi selvityksiksi. Unionin yleinen tuomioistuin oli näin ollen päätenyt päätelmiin, jotka eivät ole johdonmukaisia käytettävissä olevien todisteiden valossa.

- 97 Toiseksi unionin yleinen tuomioistuin on virheellisesti hyväksynyt valituksenalaisen tuomion 117 kohdassa sen, että neuvosto oli sivuuttanut PTMM:n tutkimuksen aikana esittämät todisteet ja argumentit sillä perusteella, että ne olivat ”joka tapauksessa vailla merkitystä”. Kyse oli kuitenkin tutkimuksen aikana kehitellyistä olennaisista argumenteista, joita neuvosto ei ollut tarkastellut – minkä takia se oli syyllistynyt hyvän hallinnon periaatteen loukkaamiseen – ilman, että se olisi perustellut, miksi argumenteilla ei ollut merkitystä.
- 98 Neuvosto katsoo, että valitusperuste on osittain perusteeton ja osittain tehoton. Komissio katsoo pääasiallisesti, että valitusperuste on jätettävä tutkimatta, ja toissijaisesti, että se ei ole perusteltu.

–Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 99 Ensinnäkin PTMM arvostelee unionin yleistä tuomioistuinta pääasiallisesti siitä, että se ei ollut perustellut riittävästi valituksenalaisen tuomion 117 kohtaa. Unionin yleinen tuomioistuin ei nimittäin yksilöinyt niitä asiakirjoja, joihin se viittasi todetessaan, että ”asiakirja-aineistosta” käy ilmi, ”että neuvosto katsoi hallinnollisessa menettelyssä, että [PTMM:n] esittämiä selityksiä ei ollut tuettu millään todisteilla ja että ne olivat joka tapauksessa vailla merkitystä”.
- 100 Tästä on täsmennettävä, että kyseisen tuomion 117 kohdassa oleva pohdinta koskee erityisesti PTMM:n argumentteja, joiden mukaan se laskuttaa Indonesian markkinoiden myynneistä verotuksellisista syistä ja että ICOF Sille maksettujen palkkioiden tarkoituksena on kattaa tämän yhtiön kaikki kulut, mukaan lukien kulut, jotka aiheutuvat tuotteiden myynnistä kotimarkkinoilla.
- 101 Vaikka on totta, että unionin yleinen tuomioistuin ei ole yksilöinyt edellä mainitun tuomion 117 kohdassa niitä asiakirjoja, joihin se viittasi, saman tuomion 64 ja 97 kohdasta käy kuitenkin ilmi, että unionin yleinen tuomioistuin on selittänyt syyt ja yksilöinyt ne asiakirjat, joiden perusteella se katsoi, ettei PTMM:n argumentteja ollut tuettu todisteilla.
- 102 Tästä seuraa, että perusteluvollisuuden noudattamatta jättämistä koskeva väite on hylättävä perusteettomana.
- 103 Toiseksi PTMM on arvostellut unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että se on virheellisesti hyväksynyt valituksenalaisen tuomion 117 kohdassa sen, että neuvosto oli sivuuttanut PTMM:n tutkimuksen aikana esittämät todisteet ja argumentit sillä perusteella, että ne olivat ”joka tapauksessa vailla merkitystä”.
- 104 PTMM kyseenalaistaa täten unionin yleisen tuomioistuimen tosiseikoista edellä mainitussa 117 kohdassa tekemät arvioinnit. Tämän tuomion 27 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaan nämä arvioinnit eivät kuitenkaan kuulu unionin tuomioistuimen harjoittaman valvonnan piiriin.
- 105 Koska PTMM ei vetoa siihen, että tosiseikat tai todisteet olisi otettu huomioon vääristyneellä tavalla, väite on jätettävä tutkimatta.
- 106 Näin ollen neljäs valitusperuste on osittain jätettävä tutkimatta ja osittain hylättävä perusteettomana.
- 107 Kaikista edellä olevista seikoista seuraa, että koska yhtäkään PTMM:n valituksensa tueksi esittämistä valitusperusteista ei ole hyväksytty, valitus on hylättävä kokonaisuudessaan.

Oikeudenkäyntikulut

- 108 Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 184 artiklan 2 kohdan mukaan on niin, että jos valitus on perusteeton, unionin tuomioistuin tekee ratkaisun oikeudenkäyntikuluista. Saman työjärjestyksen 138 artiklan 1 kohdan mukaan, jota sovelletaan valituksen käsittelyyn työjärjestyksen

184 artiklan 1 kohdan nojalla, asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska PTMM on hävinnyt asian ja neuvosto on vaatinut sen velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut, PTMM on velvoitettava vastaamaan tälle toimielimelle aiheutuneista oikeudenkäyntikuluista.

¹⁰⁹ Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 140 artiklan 1 kohdan mukaan, jota myös sovelletaan valituksen käsittelyyn saman työjärjestyksen 184 artiklan 1 kohdan nojalla, asiassa väliintulijoina olleet jäsenvaltiot ja toimielimet vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

¹¹⁰ Komissio vastaa näin ollen omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (yhdeksäs jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) Valitus hylätään.**
- 2) PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan Euroopan unionin neuvoston oikeudenkäyntikulut.**
- 3) Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.**

Allekirjoitukset